

T 131206 ฯ

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การใช้เทคนิคเซลฟ์มิกซิ่งในแม่ล่างกำนีดเลเซอร์โดยออดกับงานนาครวิทยา
หน่วยกิต	12 หน่วย
ผู้เขียน	นางสาวรัชนี แสงสุริยา
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ.วีระพงษ์ จิ่วประคิษฐ์กุล ศ.ดร.ปรีชา บุพานิ
หลักสูตร	วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	นาครวิทยาทางอุดสาหกรรม
ภาควิชา	วิศวกรรมระบบควบคุมและเครื่องมือวัด
คณะ	วิศวกรรมศาสตร์
พ.ศ.	2545

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ศึกษาและออกแบบระบบการวัดทางแสงสำหรับการวัดระยะทางหรือระบบการกระจายโดยอิเล็กทรอนิกส์ที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเด็กมากคือเทคโนโลยีทางแสงที่เรียกว่า เซลฟ์มิกซิ่ง หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การข่อนกลันของแสงภายในอุปกรณ์ โดยมีหลักการคือ เมื่อปล่อยแสงจากแหล่งกำเนิดแสงแล้วเมื่อถูกเลเซอร์โดยออดก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงค่ากำลังเอาท์พุตของแสง กำลังเอาท์พุตที่เปลี่ยนแปลงหรือสัญญาณจากการรวมกันของแสงนี้สามารถตรวจค่าด้วยไฟโตไดโอดซึ่งอยู่ภายในเลเซอร์โดยออดเองแล้วผ่านวงจรแปลงกระแสข่ายสัญญาณแสงเป็นสัญญาณไฟฟ้า ท่อทรงกระบอกที่ใช้ในงานวิจัยนี้เป็นท่อโลหะซึ่งจำลองขึ้นจากโลหะ 3 ชนิดคือ เหล็กไวนิล ทองเหลือง และเหล็กวิเคราะห์ผลค่าความสัมพันธ์ทางคณิตศาสตร์ระหว่างสัญญาณความเข้มแสงเปรียบเทียบและระบบการกระจัดได้เป็นสมการปรับเทียบสำหรับคำนวณความลึกของห้องทรงกระบอกต่อไป นอกจากนี้ยังสามารถประยุกต์ระบบการวัดนี้กับการตรวจสอบความเรียบพื้นผิวด้วย ตัวแปรสำคัญที่มีผลต่อระบบการวัดนี้ได้แก่ ระยะห่างระหว่างเลเซอร์และตัวสะท้อนภายในอุปกรณ์ ลักษณะสนับดิบของพื้นผิวได้แก่ ความสามารถในการสะท้อนและลักษณะพื้นผิวของโลหะต่างๆ รวมถึงขนาดของลำแสงเลเซอร์คือ ผลที่ได้พบว่าสามารถวัดความลึกของห้องทรงกระบอกได้ผลดีในช่วง 0 – 30 mm และผลจากการตรวจสอบพื้นผิวมีความสอดคล้องกับผลที่ได้จากการวัดค่าของความเรียบพื้นผิวทางกล